

ἔχει δὲ καινὸν εἶδος ὁ ἔπαυτος καὶ αἰ συμβου- A
 λαί· ἀ γὰρ ἐν ταῖς συμβουλίαις ἐπιδοιο αἰ,
 ταῦτα μετατιθέντα. τῆ λέξει, ἐγκώμια γί-
 γνεται. ἐπὶ οὐδ' ἐγκώμιον ἀ δὲ πρὸς εἶναι, καὶ
 ποῖόν τινα εἶναι, δεῖ ταῦτα ὡς ὑποθήκας λέ-
 γοντας, τῆ λέξει μετατιθέναι καὶ σφέειν· ὅδ,
 ὅτι ὅδ' δεῖ μέγα φερονεῖν ὅτι ποῖς διὰ τύχην,
 ἀλλὰ τοῖς δι' αὐτόν. οὐτω καὶ οὐδ' κερθεῖν,
 ὑποθήκην δὴ αἰται· ἀδὲ δ', ἔπαυτοι· μέγα B
 φερονεῖ, καὶ ποῖς διὰ τύχην ὑποθήκων, ἀλλὰ
 ποῖς δι' αὐτόν. ὡσεὶ ὅταν ἔπαυται βούλη, ὅρα
 τί αἰ ὑπόδοιο καὶ ὅταν ὑποδέσται, ὅρα τί αἰ
 ἔπαυται σεις. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ ἀντικειμένη ἐξ
 αἰ ἀρχῆς, ὅταν, τὸ ἐν κωλύον, τὸ δὲ, μὴ κω-
 λύνον, μετατιθῆ. χρηστέον δὲ καὶ τῶν αὐξήσι-
 κῶν πολλοῖς οἷον, εἰ μόνος, ἢ πρὸς τοῦ, ἢ μετ'
 ὀλίγων, ἢ καὶ ὁ μέγιστος, πεποικίην· ἀπαντα
 γὰρ ταῦτα, καλόν, καὶ τὰ ἐν τῶν κερθεῖν καὶ τῶν
 κερθεῖν ταῦτα δὲ παρὰ τὸ προσήκον. καὶ εἰ
 πολλὰ κίς τὸ αὐτὸ κερθεῖν κί· μέγα γὰρ, καὶ
 ἐκ δὴ τὸ τύχης, ἀλλὰ δι' αὐτὸν αἰ δὴ εἶς. καὶ
 εἰ τὸ κερθεῖν ποῖς καὶ τιμῶνται διὰ τῶν
 ὀρθῆται καὶ κερθεῖν ἀδὲ, καὶ εἰς ὅν κερθεῖν
 ἐγκώμιον ἐποικίη· ὅδ, εἰς Ἰππολόχον, καὶ Ἀρ-
 μόδιον, καὶ Ἀριστογέιτον, τὸ ἐν ἀγορᾷ σα-
 θυῖα. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶν ἐναντίων. καὶ
 μὴ καδ' αὐτὸν ὀρθῆται πρὸς ἄλλοις ἀντι- D
 παραβάλλειν· ὅρα Ἰσοκράτους ἐποικίη, διὰ
 τῶν συμβῆναι τῶν ὀρθῆται. δεῖ δὲ πρὸς
 ἐπὶ δὴ οἷς συγκρίνειν· αὐξήσι κί καὶ κα-
 λόν, εἰ σπουδαῖον βελτίον. πῶς εἰ δὲ
 λῶρος ἢ αὐξήσις εἰς τὸν ἔπαυτος· ἐν ὑπόδοιο
 καὶ γὰρ ὅτιν' ἢ δὲ ὑπόδοιο, τῶν καλῶν, διὸ καὶ
 μὴ πρὸς τὸν ἐπὶ δὴ οἷς, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλ-
 λοῖς δὲ παραβάλλειν, ἐπεὶ ὅρα ἢ ὑπόδοιο δὲ-
 κεί μιλύειν ἀρετῶν. ὅρα δὲ τῶν κοινῶν εἰ-
 δῶν ἀπαντα τοῖς λόγοις, ἢ ὑπόδοιο αὐξήσις, ὅτι τῶν
 ὀρθῆται τοῖς ὀρθῆται κί· τὰς γὰρ πρὸς
 εἶς ὁμοιοῦντα λαμβανόντων· ὡσεὶ λο-
 πὸν μέγας πρὸς εἶναι καὶ κί· τὰ δὲ πα-
 ραδείγματα, τοῖς συμβουλευτικοῖς· ἐν γὰρ
 τῶν κερθεῖν τὰ μέλλοντα καταμαν-
 τυῖον, κί· τὰ δὲ ἐν δὴ οἷς, τοῖς
 δικαστικοῖς αἰτῶν γὰρ καὶ δὴ οἷς μέγιστος
 δὲ καὶ τὸ κερθεῖν, διὰ τὸ ἀσφές. ἐν τῶν
 καὶ οὐδ' αἰ ἔπαυτος καὶ αἰ ἔπαυτος λέγονται κερ-
 θεῖν πάντες, καὶ πρὸς τοῖς δὲ βλέπον-
 τας ἔπαυται καὶ ἔπαυται, καὶ ὅτι τῶν τὰ

Habet autem communem formam laus, & consilia. Quæ enim confulendo præciperes, ea transposita dictione encomia fiunt. Quoniam igitur tenemus, quæ oportet agere, & qualem esse debemus, ea tanquam præcepta proferentes dictione transponere, & conuertere, ut, Non oportere valde gloriari iis, quæ à fortuna proficiuntur. sed iis quæ propria sunt. Ac ita quidem dicti præcepti vim habet: sic verò laudis, valde glorians, non iis, quæ à fortuna dantur, sed propriis. Quare, cum laudare vis, vide, quid præciperes: & cum præcipere, vide, quid laudares. Dicitio verò erit opposita ex necessitate, cum vnum quidem prohibens, alterum verò non prohibens transponetur. Utendum est autem etiam eorum, quæ valent ad amplificandum, multis: ut si solus vel primus, vel cum paucis, vel hic maximè fecit. Omnia enim hæc honesta sunt, & quod ex temporibus, & occasionebus: ea enim sunt præter id, quod conuenit: & si sæpe idem rectè egit. Magnum enim, & non à fortuna, sed proprium existimabitur. Et si, quæ suadent, & honorant, propter hunc inuentum sunt, & parata. Ut in quem primum encomium factum est, quod contigit Hippolochus: & Harmodio, & Aristogitoni statua in foro fuerunt collocatæ. Similiter verò etiam in contrariis. Et si non habes ex ipso copiam, cum aliis compara, ut Isocrates faciebat, quia consuetudinem non habet: et dictionis iudicialis. Oportet verò cum illustribus conferre. Amplificandi enim id vim habet, & honestum est, si bonis melior sit. Ac cadit iure amplificatio in laudes. In excellentia enim consistit, & excellentia est honestorum. Quam ob rem si non cum illustribus, at cum aliis oportet comparare, siquidem excellentia videtur indicare virtutē. Omnino autem ex iis formis, quæ communes sunt omnibus orationibus, amplificatio quidem aptior est ad demonstratiuas: actiones enim confessas sumunt, ut reliquum sit magnitudinem adiungere, & pulchritudinem. Exempla verò ad deliberatiuas: nam ex antè gestis futura concientes, iudicamus. Ac enthymemata ad iudiciales: causam enim, & demonstrationem recipit factum maximè, quia obscurum sit. Ac vnde quidem laudes, & vituperationes dicitur ferme omnes, & in quæ oportet intuendo laudare, & vituperare & ex quibus encomia conficiuntur, & proba, hæc sunt.

ἐγκώμια γίγνεται καὶ τὰ ὀρθῆται, ταῦτα ὅρα
 κτ iiiij